Proletarjusze wszystkich krajów łączcie się!

ŁODZIANIN

Niech żyje Rząd robotniczy i włościański!

TYGODNIOWY ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ.

Nr. 25 (661)

REDAKCJĄ OTWARTA od 6—8 w. Administracja otwarta w dnie powszednie od 6 pp. do 8 wiecz. W niedziele i święta adm. nieczynna.

Łódź, Sobota, dnia 16 czerwca 1928 r.

Redaktor przyjmuje w poniedziałki i środy od 6—7 w. Rękopisów redakcja nie zwraca.

Warunki prenumeraty:
w Łodzi bez odn. miesięcznie 1 złoty.
Z odnoszeniem do domu 1.20 „
Na prowincji z przes. poczt. 1.50 „
Zagranicą — miesięcznie 2.25 „

Rok XXIII

Redakcja i Administracja: Łódź, Piotrkowska 83. Tel. 99. Skrzynka poczt. 300. Konto czekowe P.K.O. Nr. 60,398

Cena 30 groszy.

17 czerwca „DZIEŃ KOBIET"

W myśl uchwał Międzynarodowego Socjalistycznego Komitetu Kobiecego organizuje świat socjalistyczny „Dzień Kobiet". Wyzwolenie Kobiety jest historycznem zadaniem Socjalizmu. „Dzień Kobiet" jest demonstracją przeciwko poniżeniu kobiety przez kapitalizm.

17 czerwca w „Dniu Kobiet" w Polsce stanie solidarnie klasa pracująca pod sztandarami P. P. S. i Związków Zawodowych z hasłami: Równouprawnienie kobiet we wszystkich dziedzinach życia.

Walka z reakcją.

Braterstwo Ludów i Pokój Światowy.

Centralny Komitet Wykonawczy P. P. S.
Centralny Wydział Kobiecy P. P. S.

W niedzielę, dnia 17 czerwca, o godzinie 10 rano w dzień Święta „DNIA KOBIET" w sali Kino Teatru CASINA przy ul. Piotrkowskiej 67 odbędzie się

UROCZYSTA AKADEMJA

na której będą wygłoszone okolicznościowe przemówienia i dana będzie część koncertowa. Bilety wcześniej nabywać można w O.K.R.P.P.S., a w dniu akademji w sali teatru CASINA.

„Dzień Kobiet".

Towarzyszki! Kobiety pracujące!

Partje socjalistyczne wszystkich krajów organizują corocznie „Dzień Kobiet", dzień protestu kobiet-proletarjuszek przeciw krzywdzie obecnego ustroju, dzień demonstracji w imię Socjalizmu.

„Dzień Kobiet" Polska Partja Socjalistyczna organizuje w roku bieżącym w niedzielę, 17 czerwca.

Kobiety pracujące, zwłaszcza te najnieszczęśliwsze, które naprózno wołają o pracę,

które uginają się pod ciężarem niedoli, wyzysku i upośledzenia,

które odczuwają bezmiar krzywdy społecznej, krzywdę matki-robotnicy i jej dziecka, staną w niedzielę 17 czerwca pod sztandarami Polskiej Partji Socjalistycznej, by zaprotestować przeciw bezrobociu, bezdomności i drożyźnie.

Życie robotnicze to jedno pasmo nędzy, upokorzeń i udręczeń!

Równouprawnione polityczne, odpowiedzialne społecznie za własną egzystencję i utrzymanie swoich dzieci, w praktyce kobiety są traktowane, jako pracownice niższego rzędu, o mniejszych potrzebach.

Krzywdzi to nietylko kobiety, cierpią na tem rodziny robotnicze i pracownicze, a nadewszystko dzieci.

Dlatego w „Dniu Kobiet" wzywamy do walki o prawo kobiet do równej z mężczyznami płacy za równą pracę,

do walki o ośmiogodzinny dzień pracy i angielską sobotę,

do walki z klęską bezrobocia,
do walki z drożyzną i lichwą,
do walki z bezdomnością!

Przez manifestacyjne wystąpienie w „Dniu Kobiet" stwierdzamy,

że kobiety przestały być ostoją reakcji,

że razem z całą klasą robotniczą dążą do wyzwolenia społecznego.

Stawiając sobie socjalizm, jako ostateczny cel wysiłków proletarjatu, protestujemy przeciwko obecnej nędzy naszej egzystencji i wypowiadamy jej walkę.

Żądamy pracy dla wszystkich zdolnych do pracy!

Żądamy ubezpieczenia od braku pracy!

Żądamy rozszerzenia pomocy dla bezrobotnych!

Żądamy ustawowego zabezpieczenia wdów i sierot!

Żądamy ustawowego zabezpieczenia starości!

Żądamy szczególnej ochrony pracy kobiet i młodocianych!

Żądamy zakazu pracy dzieci!

Żądamy ochrony macierzyństwa!

Żądamy żłobków i ochron dla dzieci!

Żądamy zniesienia przepisów, krzywdzących dzieci nieślubne!

Żądamy jednolitej, powszechnej szkoły!

Żądamy powszechnego bezpłatnego nauczania!

Żądamy ustawy o służbie domowej i chałupnictwie!

Żądamy mieszkań dla wszystkich bezdomnych!

Wobec ataków na demokrację, żądamy, by Polska stała się Rzeczpospolitą ludową!

Nie chcemy wojny! Zakładamy głośny protest przeciw wszelkim próbom wywołania wojny! Żądamy powszechnego rozbrojenia! Żądamy pokojowego załatwienia zatargów między narodami!

Niech żyje Socjalizm!

Niech żyje Polska Partja Socjalistyczna!

Centralny Komitet Wykonawczy Polskiej Partji Socjalistycznej.
Centralny Wydział Kobiecy Polskiej Partji Socjalistycznej.

Na „Dzień Kobiet".

Tak jak dzień 1 maja jest dniem **święta pracy** proletarjatu wszystkich narodów, i w dniu tym miljony uświadomionych robotników urządzają potężne manifestacje na dowód, że tą wielką siłą liczebną i wielką siłą ducha i wiary w urzeczywistnienie naszych ideałów i dążeń socjalistycznych,—tak **„Dzień Kobiet"** jest takim świętem, taką manifestacją dla **miljonów kobiet,** które są jeszcze **bardziej jak mężczyźni wyzyskiwane,** jeszcze większe ofiary kapitalizmu, nieuświadomienia i ciemnoty!...

Bez uświadomienia tych miljonów kobiet, bez wciągnięcia ich w szeregi walczących o ustrój socjalistyczny — nie uzyskamy polepszenia i zmiany ustroju kapitalistycznego, bo musi **cały lud pracujący** — zarówno kobiety jak i mężczyźni stanąć w jednym szeregu, walczyć w spólnych związkach zawodowych, razem domagać się zniesienia wyzysku, drożyzny i bezrobocia.

Oto dlaczego, towarzysze, musicie popierać socjalistyczną pracę wśród kobiet, oto dlaczego mąż brat, syn ramię przy ramieniu niech stanie w **„Dniu Kobiet"** przy swych żonach, siostrach, córkach, i stale niech współpracują z nami przy szerzeniu uświadomienia wśród kobiet pracujących.

W „Dzień Kobiet" my, socjalistki, wysuwamy **hasła naczelnego programu** kobiecego, które chociaż mieszczą się w ogólnym programie P. P. S., ale one specjalnie dotyczą polepszenia losu robotnicy, matki, dziecka, rodziny i moralności. W żądaniach naszych wysuwamy na pierwszy plan, aby kobieta za **równą pracę otrzymywała, jednakową płacę,** a nie tak jak dziś, że przeważnie tylko połowę wynagrodzenia otrzymuje kobieta.

Z całą siłą upominamy się o **krzywdę matki dziecka nieślubnego,** i potępiamy tu straszną niesprawiedliwość, że tylko kobieta ponosi wszystkie ciężary, całą odpowiedzialność, a dziecię niewinne jest ofiarą napiętnowaną niesprawiedliwie i niegodziwie.

Żądamy pełnej **ochrony macierzyństwa** tak, ażeby matka-robotnica mogła dla siebie, dla rodziny, dla kraju, dla państwa **być twórczynią zdrowego potomstwa** i być wstanie wychowywać swe dzieci w zdrowiu a nie w brudzie, głodzie i nędzy.

Żądamy oświaty dla wszystkich dzieci i opieki dla najmniejszych, zaczynając od żłobków, ochron i dobrych szkól powszechnych i kolonji letnich dla wszystkich ubogich dzieci.

Żądamy zniesienia **klęski mieszkaniowej,** która rodzinie zamiast słońca, powietrza i zdrowia, daje w norach, suterynach i poddaszach — zaduch, ciasnotę, wilgoć, choroby i szerzy niemoralne życie pełne kłótni, a dzieci naraża na suchoty i karłowacenie.

Żądamy domów ludowych, gospod i herbaciarni, by nasi mężowie nie szukali w szynkach zapomnienia i rozrywki, **i przez alkohol niszczyli swój zarobek,** swoje zdrowie, druzgotali szczęście rodzinne, a dzieci skazywali na nędzę i straszne dziedziczne choroby i zwyrodnienia.

Wreszcie, chcemy same bezpośrednio, my socjalistki, dotrzeć do miljonowych mas kobiecych, do oszukiwanych i otumanionych robotnic księży i przez wyzyskiwaczy ich pracy lub przez ich płatnych pachołków; chcemy otworzyć pracującej matce oczy na jej wielką krzywdę społeczną, pobudzić ją do pragnienia życia w ludzkich, a nie niewolniczych warunkach wśród ciągłych cierpień, wyzysku i najmniejszej pracy.

W „Dniu Kobiet" trzeba również mówić i o szerokich, wielkich hasłach całej ludzkości, które chcą **zbratania wszystkich ludzi pracy** i podania sobie rąk ponad granicami przez uczucie **wspólnej przyjaźni** i wspólne dążenie do zniesienia wspólnych krzywd. A wśród tych wspólnych krzywd, uznać musimy za największą krzywdę, **barbarzyńskie wojny,** które lud roboczy traktują jako mięso armatnie, zamiast wspólnym porozumieniem państw rozstrzygać niezgody i zatargi wynikłe między narodami. Wśród haseł więc dotyczących **praw i losu kobiet,** wołać musimy: **precz z wojną, precz z wzajemnym mordowaniem się ludzi, — żądamy pokoju,** i pracy twórczej; żądamy wyzwolenia wszystkich z ucisku kapitalizmu, dla ludu pracy równej sprawiedliwości społecznej.

Pożyczka dolarowa tylko odroczona.

Pieniądze na budowę kanalizacji i domów mieszkalnych są.

Kiedy przed dwoma tygodniami Rada Miejska jednomyślnie uchwalila zaciągnięcie pożyczki amerykańskiej w ilości sześciu miljonów dolarów na prowadzenie wielkich inwestycji — wybudowanie kanalizacji i wielkiej ilości domów robotniczych na polesiu Konstantynowskiem i na Rokiciu, nikt absolutnie nie przypuszczał, że finalizowanie umowy, emisja pożyczki napotka na jakiekolwiek trudności, gdyż horyzont był zupełnie czysty.

Przedstawiciele Rządu, którzy byli poinformowani o najdrobniejszych posunięciach przy zawieraniu umowy nie wysuwali żadnych wątpliwości ani co do domów bankierskich: „Lampert i S-ka", oraz „Hallgarten i S-ka", które miały udzielić pożyczki, ani co do treści zawieranej umowy, tembardziej, że warunki uzyskane przez Łódź, były dogodniejsze od pożyczki warszawskiej.

W umowie był jeszcze jeden artykuł z państwowego punktu widzenia, a mianowicie zawierający uwagę, że emisja pożyczki odbywać się będzie tylko na terenie amerykańskim z wyłączeniem rynku angielskiego, który jest mniej przychylnie do nas usposobiony.

Jednak niespodziewanie w dzień zawarcia i podpisania umowy okazało się, że trudnością do emisowania łódzkiej pożyczki jest zawierana umowa z innem konsorcjum banków amerykańskich „Webster i Sztone" o 11 miljonów dolarów pożyczki dla Górnego Śląska, zawarta bardzo szybko, lecz na gorszych bo na warszawskich warunkach.

Kiedy pożyczka górnośląska została ujawniona, to przedstawiciele ministerstwa skarbu stanęli na stanowisku, że emisja pożyczki górnośląskie winna mieć pierwszeństwo przed łódzką.

Czem powodował się rząd w swych posunięciach nie wiemy narazie, chociaż mamy nadzieje ustalenia prawdy.

O ile przy ujawnieniu warunków umowy pożyczki łódzkiej cała bez wyjątku prasa polska pisała o potrzebie tej pożyczki i o korzystnych warunkach, to po ujawnieniu pożyczki górnośląskiej prasa sanacyjna zaczęła pisać, że pożyczka łódzka będzie odroczona conajmniej do jesieni, a nawet podawano w wątpliwość, czy wogóle pożyczka łódzka dojdzie do skutku i że napewno rokowania dalsze będą rozbite.

Krakania te okazały się jednak przedwczesne, czego najlepszym dowodem jest oświadczenie tow. prezydenta Ziemięckiego, udzielone centralnemu organowi partji „Robotnikowi".

Oświadczenie to brzmi jak następuje:

„W tej chwili sytuacja przedstawia się następująco: Wobec dokonania już emisji pożyczki górnośląskiej odpadła sama przez się koncepcja równoczesnej emisji dwuch pożyczek: górnośląskiej i łódzkiej.

Decyzję Min. Skarbu, przyznającą pierwszeństwo pożyczce górnośląskiej, uważam za niesłuszną, gdyż potrzeby miasta Łodzi, które mają być zaspakajane z kredytów zagranicznych, są bardziej palące; nadto — rokowania o pożyczkę łódzką rozpoczęły się znacznie wcześniej, niż rokowania górnośląskie. Dopiero na krótko przed całkowitem sfinalizowaniem kontraktu uprzedzono mnie o możliwości dania pierwszeństwa Górnemu Śląskowi. Trudno mi jest wyjaśnić, jakie istotne powody wpłynęły na decyzję Min. Skarbu; oświadczono mi, że zadecydowała o tem wysokość pożyczek.

Wobec oświadczeń, kilkakrotnie składanych przez doradcę, p. Dewey'a, należy przyjąć, iż pożyczce naszej nie przeciwstawiał się.

W obecnej chwili pożyczkę łódzką należy uważać jedynie za odroczoną. Za kilka dni wszystkie zainteresowane czynniki zadecydują wspólnie o terminie emisji.

Mimo odroczenia tej sprawy grupa finansowa, z którą petraktowaliśmy i sporządziliśmy kontrakt w ostatecznej formie, oświadczyła, że pożyczkę pragnie Łodzi udzielić. Niezależnie od tego, słyszałem już i o innych ofertach.

Wobec tego, że z powodu odroczenia pożyczki, mogłaby uledz zwłoce realizacja naszych planów inwestycyjnych, otrzymałem zapewnienie, iż Łódź otrzyma wszystkie niezbędne na ten cel kredyty. W najbliższych dniach mam się co do tego porozumieć z Bankiem Gospodarstwa Krajowego."

Zapowiedź prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego, Góreckiego, przybrała konkretne szaty, gdyż Łódź otrzyma już obecnie z Banku kredyty na poczet pożyczki w takiej ilości, która wystarczy na wzmożenie prowadzenia robót kanalizacyjnych i budowy domów mieszkalnych, które pozwolą na zatrudnienie naszych kilku tysięcy robotników w najbliższym czasie.

Z powodu zatargu na tle niedotrzymania obowiązujących warunków płacy i pracy przez właściciela drukarni, w której dotychczas drukowany był „Łodzianin", obecny numer naszego pisma zmuszeni byliśmy drukować w innej drukarni.

Za spowodowane z przyczyn od nas niezależnych kilkugodzinne opóźnienie, przepraszamy naszych Szanownych Czytelników i Prenumeratorów.

ADMINISTRACJA „ŁODZIANINA".

Nowy ławnik

Oświaty i Kultury Magistratu m. Łodzi.

Tow. **Przecław Smolik,** zasłużony pedagog i bibljofil.

Rada Miejska przy pracy.

Ustąpienie tow. Kopcińskiego z ławnikostwa. — Tow. prof. Smolik ławnikiem oświaty i kultury. — Są pieniądze na wzmożenie prac kanalizacyjnych i budowę domów.

W czwartek, 14 czerwca r. b. pod przewodnictwem prezesa tow. J. Holcgrebera odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej.

Po odczytaniu komunikatów, a przed przystąpieniem do porządku obrad zabrał głos prezydent tow. Ziemięcki i wygłosił obszerne przemówienie o dalszych losach pożyczki amerykańskiej.

Przemówienie to podajemy w streszczeniu:

Zdawało się, że po uchwaleniu przez Radę wniosku Magistratu o zaciągnięcie pożyczki amerykańskiej w ilości 6 miljonów dolarów na kanalizację i budowę domów nic nie będzie stać na przeszkodzie do niezwłocznego emitowania takowej, tembardziej, że rząd do ostatniej chwili nie czynił żadnych zastrzeżeń, a jednak w ostatniej chwili ujawniło się, że rząd popiera i forsuje pożyczkę górnośląską i dal jej pierwszeństwo. Kiedy ten fakt stał się dokonanym, tow. Ziemięcki czynił wszystko, by jednak otrzymać fundusze niezbędne na wznowienie robót kanalizacyjnych i rozpoczęcie budowy domów mieszkalnych. Otrzymano zapewnienie czynników rządowych, że ponieważ emisja pożyczki łódzkiej musi być odroczona, to Łódź otrzyma kredyty na inwestycje do wysokości pożyczki amerykańskiej. Obietnicę rządu potwierdził pismem prezes Banku Gospodarstwa Krajowego gen. Górecki i prosił o nadesłanie planów i zamierzeń inwestycyjnych i Łódź niezwłocznie otrzyma wystarczające kredyty i że następna emisja będzie dla pożyczki łódzkiej, gdy tylko będzie dogodna sytuacja na pieniężnych rynkach amerykańskich.

Jeszcze przed ferjami Rady w ciągu do dwuch tygodni Magistrat wystąpi na Radę z trzema następującemi wnioskami, realizacja, których da zatrudnienie nowym tysiącom bezrobotnych.

Na budowę kanalizacji przeznaczono dotychczas na rok bieżący 5 miljonów złotych, nowe projekty przewidują powiększenie funduszu do 8 milj. 700 tys. zł.

Drugi wniosek przewiduje budowę wielkiej cegielni mechanicznej — kosztem 2 milj. złotych.

Trzeci wniosek przewiduje rozpoczęcie niezwłoczne budowy domów z taniemi mieszkaniami na polesiu.

Tow. Ziemięcki wyjaśnia, że bankierzy nie kwestjonowali przeznaczenia 2 miljonów dolarów na budowę domów. Wyjaśnienie tow. Ziemięckiego Rada przyjęła do wiadomości.

Następnie tow. Kopciński złożył oświadczenie, że ponieważ twórca i główny kierownik TUR-a tow. Daszyński wobec powołania go na stanowisko marszałka Sejmu, zmuszony jest opuścić swe stanowisko to musi przejąć tę ważną placówkę oświaty i kultury robotniczej. Składa mandat ławnika z konieczności, gdyż mandat ławnika i po raz który przyjął bez namysłu. A warunki pracy w proletarjackim mieście, które pierwsze wprowadziło powszechne nauczanie, były bardzo dobre. Tow. Kopciński składa serdeczne podziękowanie nietylko frakcji socjalistycznej, lecz całej radzie, gdyż stale spotykał się z przychylną opinją w pracy i uznaniem, obiecując, że w miarę sił i możliwości bardzo chętnie służyć będzie Łodzi robotniczej swoją pomocą.

Burza oklasków całej Rady była dowodem uznania i podziękowania dla ustępującego ławnika.

Tow. prezes Holcgreber oświadcza, że będzie niewątpliwie wyrazicielem całej Rady, jeśli wyrazi żal z powodu ustąpienia tow. Kopcińskiego, twórcy powszechnego nauczania w Łodzi, oraz składa życzenia dalszej owocnej pracy na nowym naszym posterunku oświatowym, jakim jest TUR. (Huczne oklaski).

Następnie przystąpiono do wyborów nowego ławnika wydziału Oświaty i Kultury. Tow. Andrzejak imieniem frakcji P. P. S. zgłasza kandydaturę tow. Przecława Smolika. Prezes tow. Holcgreber oświadcza, że ponieważ sprzeciwu nie słyszy, a innych kandydatur niema, więc tow. Smolik został wybrany przez aklamację.

Nowy ławnik tow. profesor Przecław Smolik jest krakowianinem. Jest długoletnim współpracownikiem „Naprzodu", był sekretarzem Towarzystwa Uniwersytetu Ludowego obecnie TUR-a w Krakowie. Od dwuch lat jest profesorem w męskiem społecznem gimnazjum w Łodzi. Jest autorem szeregu prac naukowych i prezesem tow. bibljofilów w Łodzi.

Nowemu ławnikowi ważnej placówki samorządowej oświaty i kultury składamy serdeczne życzenia owocnej pracy.

Również dokonano wyboru tow. prezydenta Ziemięckiego na członka Rady Wojewódzkiej.

Następnie tow. tow. radni: Andrzejak, Dolecki, Bagieński, Hartman, Sawicki i in. referowali kilkanaście spraw drobniejszych i wnioski prawie bez dyskusji Rada uchwaliła. Posiedzenie zakończono o godz. 11 wieczorem.

W. P.

„Dzień Kobiet"
17 czerwca.

SPORT.

Wspaniały rozwój sportu robotniczego na Łotwie.

W dniach 8 i 9 b. m. bawiła w Łodzi wycieczka przedstawicieli socjalistycznych związków zawodowych Łotwy, wśród których znajdowali się także kierownicy ruchu robotniczo-sportowego. Korzystając z uprzejmości tow. Budkiewicza (z pochodzenia polaka), kierownika sekcji pływackiej Biedriba „Stradnieku Sports un Sargs“ (Związek Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych), który podał mi kilka danych o rozwoju sportu robotniczego Łotwy. I tak: na dzień 1 stycznia 1928 r. związek liczył 4751 członków, zgrupowanych w 92 oddziałach w tem 4037 mężczyzn i 714 kobiet. Największą popularnością cieszą się piłka nożna i lekka-atletyka, które uprawiają: w 59 oddz. 747 piłkarzy i lekką atletykę w 71 odz. 726 zawodn. Poza tem ciężką atletykę uprawiają w 58 odz. 482 członków, kolarstwo w 50 odz. 306 czł., sporty zimowe jak łyżwiarstwo, narciarstwo i t. d. w 32 odz. 243 czł. pływactwo w 30 odz. 147 czł., gry sportowe (koszykówka, siatkówka, hazena) w 13 odz. 299 czł.

Głównem ogniskiem ruchu robotniczo-sportowego jest Ryga, która posiada wspaniały stadjon sportowy i gmach — dom robotniczy z salami gimnastycznemi. Tam też odbywają się wszelkie zawody sportowe Łotwy.

Nietylko ilościowo sport robotniczy Łotwy przedstawia się imponująco, lecz i jakościowo stoi na bardzo wysokim poziomie, o czem świadczą rekordy oficjalne Związku Robotn. Stow. Sportowych Łotwy: 60 m.—7.1 sek., 100 m—11.2 sek., 400 m.—52.3, 800 m.—2.07, 1000 m. 2.44, 1500 m. — 4.23.6, 3000 m. — 9.52, 5000 m m. — 16.31.2, 10000 m. — 34.42.1, godz.—16.410.2 km., skok w dal—6.57 m., dysk—45.30 m., oszczep.—54.71 m., kula—13.25 m.

Na tak wspaniały rozwój sportu robotniczego wpływa przedewszystkiem stosunek władz partyjnych i związków zawodowych Łotwy, które zrozumiały doskonale znaczenie sportu dla robotników oraz przychylność władz państwowych, które subsydjują robotniczy ruch sportowy.

Z. Rąbalski.

Mecz Łódź—Ryga.

Staraniem Łódzkiego Robotniczego Sportowego Komitetu Okręgowego odbędzie w Łodzi we wrześniu b. r. spotkanie reprezentacyjnych drużyn lekkoatletycznych i piłkarskich Rygi (Łotwa) z reprezentacjami Łodzi. Że względu na wysoki poziom sportowy zawodników łotewskich, zawody powyższe zapowiadają się nadzwyczaj ciekawie. Będzie to druga impreza robotn.-sport. zakrojona na większą miarę po 1 maju.

Warunki przyjazdu zawodników Rygi zostały omówione z przedstawicielami sportu robotn. Rygi w czasie ich pobytu w Łodzi w dniu 8 b. m.

Program konkurencji sportowych zostanie uzgodniony w najbliższych dniach, narazie zgodzono się na rozegranie zawodów piłki nożnej między repr. rob. Rygi i Łodzi.

Ruch sportowy w Okręgu R.T.S. „Widzew“—K. S. „P. P. S.“ Grudziądz.

Na czoło zawodów wysuwa się mecz R. T. S. Widzew—K. S. „P. P. S.“ Grudziądz, który odbędzie się w niedzielę, dn. 17 b. m. na boisku przy ul. Wodnej godz. 11.

Poza tem R. K. S. „T. U. R.“ rozegra zawody o mistrz. kl. B Ł. Z. O. P. N. z Żyd. Rob. K. S. „Kraft“. Mecz odbędzie się na boisku Ł. K. S. w sobotę, dn. 16 b. m. godz. 17. Z zawodów powyższych winien „T. U. R. wyjść zwycięsko.

Na boisku „Sokoła“ w Zd.-Woli w dniu 17 b. m. spotka się tamtejszy T. U. R. z Sokołem z Pabjanic.

Na boiskach warszawskich.

R. K. S. „Ruch“ — Makkabi 6:1.

W zawodach o mistrz. Okręgu Warszawskiego Ruch pokonał wysokocyfrowo Ł. K. S. „Makkabi“. Zwycięstwo zasłużone. Ruch zajął czołowe miejsce (trzecie) w tabeli mistrzowskiej W. Z. O. P. N.

Mecz lekko-atletyczny Skra — Varsovia.

Na boisku Skry został rozegrany mecz lekkoatletyczny pomiędzy robotniczą Skrą a Harcerskim Kl. Sp. „Varsovia“, który zakończył się nieznacznem zwycięstwem „Varsovie“. *Z. R.*

TEATR MIEJSKI.

Występy Stefana Jaracza.

Piątek wieczór ostatnie przedstawienie po cenach zniżonych baśni chińskiej „Święto kwitnienia wiśni“.

Sobota wieczór (o godzinie 9) premjera świetnej komedji francuskiej w 3-ch aktach „Romans pana kasjera“. W roli tytułowej wystąpi znany artysta teatrów warszawskich Stefan Jaracz.

Codziennie popołudniu odbywają się przedstawienia (o godzinie 5-ej) warszawskiego teatru dla młodzieży. Wystawiona jest historyczna opowieść w 5 obrazach T. Ortyma p. t. „Rycerz bez skazy“ (Józef Piłsudski).

W niedzielę wieczór powtórzenie premjery komedji francuskiej „Romans pana kasjera“ z Stefanem Jaraczem w tytułowej roli.

W poniedziałek po cenach najniższych dla Klasowych Związków Zawodowych również idzie „Romans pana kasjera“ ze Stefanem Jaraczem w roli tytułowej.

TEATR LETNI W PARKU STASZICA.

Wyremontowany, pięknie odnowiony Teatr Miejski w Parku Stasica otwiera swe podwoje w najbliższą sobotę. Na inaugurację sezonu letniego idzie komedja francuska „Pani prezesowa“ z Dąbrowską, Relewicz Ziembińską, Szubertem, Tatarkiewiczem i Mrozińskim w głównych rolach.

TEATR KAMERALNY.

Piątek wieczór premjera przezabawnej farsy amerykańskiej w 3 aktach p. t. „Jutro pogoda“ ze Stefanją Jarkowską i Michałem Zniczem w głównych rolach. „Jutro Pogoda“ będzie grana w ciągu całego przyszłego tygodnia i cieszy się zasłużonem powodzeniem.

TEATR POPULARNY.

Piątek wieczór: ciesząca się powodzeniem operetka jakońska „Gejsza“.

Od soboty do wtorku grana będzie sztuka amerykańska „Powódź“.

Tow. Drewnowicz Michał z dzielnicy Księży Młyn zagubił legitymację partyjną za № C. K. W. 4958 i O. K. R-u 145

PRZETARG.

Kasa Chorych m. Łodzi z siedzibą w Łodzi ogłasza niniejszem pisemne publiczne przetargi ofertowe na wykonanie centralnego ogrzewania, wodociągów i kanalizacji w lecznicy w Łodzi przy ul. Łagiewnickiej.

Przetargi odbędą się w dniu 30 czerwca 1928 r. o godz. 18-ej w Centrali Kasy Chorych m. Łodzi, przy ul. Wólczańskiej 225.

O roboty ubiegać się mogą zarejestrowane przedsiębiorstwa i firmy, które wykażą, że już wykonały większe roboty instalacyjne.

Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysów wstępnych z dn. 26. IV. 1928 r., a sporządzone wg. przepisów tymczasowych Ministerstwa Robót Publicznych o oddawaniu robót i dostaw państwowych L. III|396|26 z dnia 31 lipca 1926 r. oraz wg. warunków przetargu, należy składać do Wydz. Gospodarczego Kasy Chorych m. Łodzi, ul. Wólczańska 225 w kopertach podwójnych, z których wewnętrzna zawierająca ofertę powinna być zalakowana pieczęcią firmową i zaopatrzoną w napis „Oferta do przetargu mającego się odbyć dnia 30 czerwca 1928 r. na wykonanie centralnego ogrzewania lub wodociągów i kanalizacji, w Lecznicy w Łodzi, przy ul. Łagiewnickiej“, zewnętrzna zaś prócz wyżej wspomnianej koperty powinna zawierać i dowód wpłacenia wadjum do Banku Gospodarstwa Krajowego do depozytu Kasy Chorych m. Łodzi — wysokości 5 proc. oferowanej sumy na każdą poszczególną pracę w gotówce lub papierach procentowych, mających wartość pupilarną, ustaloną Rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 28 grudnia 1926 r., ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 3 z dnia 22. I. 1927 r. Firmy stawające do przetargu mogą ubiegać się o dowolne z wyżej wymienionych robót i w zależności od tego składają oddzielne oferty z odpowiedniemi dowodami wpłat wadjów.

Termin składania ofert upływa o godz. 18 dnia 30 czerwca 1928 r. bezpośrednio przed rozpoczęciem odnośnej rozprawy ofertowej.

Oferty nieodpowiadające wymienionym powyżej warunkom lub złożone po terminie nie będą rozpatrywane.

Informcacje udzielane będą w godzinach biurowych od 9 do 15-ej w Wydz. Gospodarczym Kasy Chorych m. Łodzi, gdzie za opłatą Zł. 5.— otrzymać można egzemplarz warunków przetargu oraz odpowiedni ślepy kosztorys.

KASA CHORYCH m. ŁODZI

(-) **Dr. E. Samborski**
Dyrektor.

(-) **F. Kałużyński**
Przewodniczący Zarządu.

Budowa miejskich domów mieszkalnych.

W ubiegły poniedziałek pod przewodnictwem tow. prezydenta Ziemięckiego, odbyło się kolejne posiedzenie Komitetu budowy domów mieszkalnych. W obradach uczestniczyli tow. tow. wiceprezydent d. Wieliński, ławnicy: Izdebski, Purtal, Margolis, Kuk, oraz dr. Skalski, inż. Sunderland, architekt miejski inż. Lisowski, inż. Rodewald oraz radca prawny Magistratu adw. Żelazowski.

Na wstępie posiedzenia tow. ławnik Izdebski złożył ogólne sprawozdanie z dotychczasowej działalności Wydziału Budownictwa w dziedzinie przygotowania planów i materjałów, niezbędnych do rozpoczęcia budowy bloków mieszkalnych na Polesiu Konstantynowskiem. Wykonanie kosztorysów i planów policyjno-budowlanych powierzone zostało architektom: Słońskiej, Szereszewskiemu i Berlinerowi. Architekci ukończyli w wyznaczonym terminie plany domów mieszkalnych, poczem plany te zatwierdzone zostały przez Inspekcję Budowlaną. P. p. architekci Gutt i Jankowski opracowali w tymże czasie powierzone im plany bloków na Nowem Rokiciu i nadesłali plany Wydziałowi Budownictwa do dalszego postępowania. W związku z uchwałą Magistratu, dotyczącą wydania specjalnego numeru „Architekturze i Budownictwa" poświęconego sprawie konkursów łódzkich. Wydział Budownictwa wykonał odbitki nagrodzonych i wyróżnionych prac i przesłał je wraz z odpowiednim materjałem redakcyjnym, wspomnianemu wydawnictwu. Numer specjalny „Architektury i Budownictwa" ukazać się ma w dniach najbliższych.

Sprawozdanie tow. ławnika Izdebskiego uzupełnione zostało szeregiem danych technicznych i cyfrowych przez p. inż. Lisowskiego, który omówił w swym referacie warunki terenowe wybranych pod budowę miejsc, koszty jednostki kubatury, konstrukcję stropów, ilość kondygacji w projektowanych domach i t. d.

Zgodnie z podanemi w referacie cyframi, zatrudnienie przy robotach znalazłoby 4.500 robotników; ilość potrzebnej do budowy cegły obliczona jest na 35 miljonów sztuk.

Następnie rozwinęła się szeroka dyskusja nad stroną finansową realizacji planów budowlanych oraz nad związaną z tem kwestją rozłożenia budowy na mniejszy lub większy przeciąg czasu. W rezultacie dyskusji Komitet uchwalił, aby rozłożyć zasadniczo plan budowy na 3 lata, rozpoczynając odrazu prace na Polesiu Konstantynowskiem w pełnym zakresie.

W dalszym ciągu obrad ustalono tekst ogłoszenia o przetargu na wykonanie budowy bloków, warunki przetargu dla firm i dostawców, oraz warunki umowy obowiązujące przedsiębiorców. Omawiano także sprawę ilości kierowników i instrukcyj dla nich oraz sprawę udziału architektów-projektodawców w wykonaniu rysunków technicznych i w nadzorze architektonicznym nad realizacją projektów.

Przyjęte przez Komitet Budowy wnioski i uchwały przedłożone zostały Magistratowi celem ich ostatecznego zatwierdzenia.

Wycieczka Łotewskich Związków Zawodowych w Łodzi.

W dniu 5 b. m. przybyła do Polski wycieczka robotników łotewskich, zorganizowana przez Komisję Centralną Związków Zawodowych w Rydze.

Wycieczka ta, składająca się z 37 uczestników w tem 3 kobiety, po dwudniowym pobycie w Warszawie, w piątek dnia 8 b. m. przybyła do Łodzi. Na Dworcu Łódź-Kaliska wycieczkę powitali imieniem Okręgowej Komisji Związków Zawodowych, T. U. R. i O. K. R. P. P. S. t. t. Walczak, Napieralski, Kukulski, Barański i Jastrzebski, oraz tow. Moskiewiczówna. Następnie wycieczka udała się na zwiedzenie siedziby O. K. Z. Z. i Związków Zawodowych przy ul. Narutowicza, gdzie byli podejmowani śniadaniem przez Zarządy: O. K. Z. Z. i Związku Zaw. Włókienniczego.

Zebranych przy stołach gości łotewskich witali serdecznie t. t. Walczak, Purtal, sen. Kopeiński i inż. Holcgreber. Odpowiadał na powitania prowadzący wycieczkę poseł do parlamentu łotewskiego tow. Weckalns. Przemówienia naszych towarzyszów tłomaczył na język łotewski tow. Wiśniewski.

Następnie wycieczka zwiedziła biura wydziału powszechnego nauczania, Zakłady Zjednoczone K. Szeibler i L. Grohman, dzielnicę robotniczą Bałuty, Miejskie Kino Oświatowe (wycieczka obecna była na wyświetlaniu filmu „Walka P. P. S. o wolność".) Miejską Czytelnię, Gmach Magistratu m. Łodzi, gdzie była podejmowana herbatą przez Prezydjum Magistratu. Część wycieczki była w Teatrze Miejskim. Wieczorem zagraniczni goście byli na wspólnej kolacji w „Tivoli", gdzie przemawiali przedstawiciele Niemieckiej Socjalistycznej Partji Pracy i Bundu.

W sobotę, dnia 9 b. m. udała się cała wycieczka wraz z przedstawicielami O. K. R. P. P. S., O. K. Z. Z., T. U. R. i Prezydjum Magistratu na mogiłę poległych, na polesie Konstantynowskie, gdzie złożony został przez towarzyszy Łotyszów wspaniały wieniec z czerwonych róż.

Po obiedzie w „Tivoli" wycieczka żegnana serdecznie przez przedstawicieli O. K. Z. Z., T. U. R. i P. P. S. o godzinie 15 min. 15 opuściła Łódź, zapraszając łodzian na Łotwę.

Przez cały czas wycieczka była gościem Okręgowej Komisji Związków Zawodowych i T. U. R-u.

Uczestnicy wycieczki żywo interesowali się instytucjami społecznymi, oświatowymi, oraz łódzkim przemysłem włókienniczym.

Wycieczka z Łodzi udała się do Krakowa.

Walka tramwajarzy o poprawę bytu.

W czwartek w nocy udbyło się zebranie pracowników tramwajowych w sprawie wystawionych żądań podwyżkowych.

Po kilkugodzinnej dyskusji postanowiono sprawę odłożyć na pewien czas celem przygotowania walki o cały szereg postulatów oprócz podwyżki. W związku z tą uchwałą, unieważniona została poprzednia uchwała strejkowa.

Z życia partji.

Dzielnica Lewa.

W sobotę, dnia 16 czerwca r. b. o godzinie 7 wieczorem w lokalu P. P. S. Dzielnicy Lewej, ul. Juljusza 28, ławnik Wydziału Budownictwa tow. Roman Izdebski wygłosi referat n. t.: „Budowa domów robotniczych w Łodzi". Udział wszystkich członków dzielnicy i sympatyków ze względu na aktualny temat jest bardzo pożądany. Komitet.

Dzielnica Widzew.

W sobotę, dnia 16-go czerwca b. r. o godzinie 7 wieczorem odbędzie się Masówka dla kobiet. O liczne przybycie uprasza Komitet.

Dzielnica Zielona.

Komitet Dzielnicy Zielonej zawiadamia wszystkich członków, że w sobotę 16 czerwca o godzinie 6 i pół wieczór odbędzie się masówka w sprawie Dnia Kobiet w dzielnicy przy ul. Targowej 31, prosimy towarzyszy i towarzyszek o liczne przybycie.

KRONIKA.

Sprostowanie.

W ostatnim numerze „Łodzianina" pod artykułem: Sanacyjna „jedność narodowa", zamiast: „Jan Szefel", winno być: „Jan Szefer" (nazwisko autora).

Dyrektorem Teatru Miejskiego pozostaje nadal p. B. Gorczyński.

W bieżącym tygodniu odbyła się w Magistracie konferencja w celu zawarcia umowy na prowadzenie Teatru Miejskiego na przyszły sezon. Kontrakt odnowiono z dyrektorem p. Bolesławem Gorczyńskim, który w ciągu dwuch lat pracy w Łodzi położył wielkie zasługi dla postawienia teatru na odpowiednim poziomie i powiększenia frekwencji widzów. Magistrat powiększył subwencję dla Teatru, zapewnił tanie przedstawienia dla robotników i inteligencji i zwolnił te przedstawienia od podatku, dał pierwszeństwo autorom polskim dla nowoczesnych sztuk.

Zjazd Lekarzy w Łodzi.

W niedzielę, dnia 17 b. m., odbędzie się w Łodzi — z inicjatywy Magistratu — I Zjazd Lekarzy i Działaczy Samorządowych Szpitalnych, poświęcony sprawie gospodarki finansowej i organizacji szpitali komunalnych, w związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku.

Jako główny referent wystąpi na Zjeździe dr. J. Zawadzki z Warszawy, jako koreferent — dr. Mittelstaedt, inspektor szpitalnictwa miejskiego w Łodzi.

Pragnący wziąć udział w obradach Zjazdu zechcą zgłosić swe uczestnictwo do dnia 16 b. m. włącznie w Wydziale Zdrowotności Publicznej Magistratu m. Łodzi (Pl. Wolności Nr. 2).

Gdzie wybudowana zostanie cegielnia miejska.

W środę, dnia 6 b. m. specjalna komisja pod przewodnictwem tow. ławnika-przewodniczącego Wydziału Budownictwa R. Izdebskiego wyjeżdżała w okolice Koluszek, celem zbadania gruntów, proponowanych Magistratowi przez tamtejszych właścicieli, jako nadających się na urządzenie cegielni miejskiej. Komisja stwierdziła, że na całym terenie znajdują się głębokie pokłady wysokowartościowej gliny. Jednocześnie komisja zabrała z sobą próby tamtejszej gliny celem przeprowadzenia analizy, która poprzedzić musi decyzję ewentualnego kupna wspomnianych terenów.

Różne.

Samowola proboszcza.

Kiedy nastąpi zmiana na lepsze?

W piątek ubiegłego tygodnia w Wielkich-Hajdukach na Górnym Śląsku odbył się pogrzeb starego bojownika o wolność i socjalizm tow. Adama Borysa. Pogrzeb oczywiście odbył się bardzo uroczyście i wspaniale, gdyż zmarły cieszył się wielkim uznaniem i szacunkiem jako sumienny i uczciwy robociarz.

Miejscowy proboszcz ksiądz Czempiel wiedział o tem wszystkiem i o zasługach zmarłego i chcąc zamknąć bramę cmentarną przed konduktem, wystosował do żony zmarłego tow. Katarzyny Borysowej następujące pismo:

„Niniejszem podaję na piśmie rozporządzenie, które już dałem Pani Borysowej ustnie, a mianowicie wzbronione pod groźbą odpowiedzialności sądowej przy pogrzebie ś. p. Adama Borysa sprowadzanie na cmentarz jakichkolwiek oznak socjalistycznych n. p. sztandarów, wstążek, oraz wygłaszanie przemówień lub śpiewu na cmentarzu".

List powyższy podajemy bez komentarzy, gdyż uważamy, że ksiądz Czempiel tym listem dał świadectwo o sobie, jako wrogu klasy robotniczej.

Dr. Klinger Paweł. 6)

Wrogowie proletarjatu.

Obok gruzełka drugą cechą charakterystyczną dla sprawy gruźliczej jest jeszcze wysięk, jako produkt zapalny.

Pierwotne ogniska gruźlicze powstają najczęściej w szczycie płucnym i jeśli się proces nie zatrzyma, sprawa posuwa się stopniowo i na dolne części płuc. Nierzadko występuje też zapalenie gruźlicze płuc, które szerząc się szybko na znacznych przestrzeniach i przechodząc rychło w rozpad, daje nam obraz, t. zw. „suchot galapujących". Jednocześnie występują w rozwoju sprawy jamy gruźlicze (cavernae). Oto w ogólnych zarysach najgłówniejsze anatomiczne zmiany w płucach o których wspomnąć musiałem dla lepszego zrozumienia całokształtu sprawy chorobowej. Przechodzę teraz do objawów klinicznych.

Zasadniczo rozróżniamy dwie główne postacie gruźlicy: ostrą i przewlekłą, czyli formę galopującą i chroniczną. Galopujące suchoty są na szczęście zjawiskiem stosunkowo rzadkiem; przebieg mają zwykle bardzo szybki i kończą się zazwyczaj śmiercią chorego. Nas specjalnie interesuje gruźlica chroniczna, która jest czerpieniem najpospolitszem ze wszystkich chorób, dotykających rodzaj ludzki. „Gruźlica zaczyna się w dzieciństwie, kończy się w każdym wieku, nawet najstarszym" — mówi w swej książce Dr. Sterling. Ciągnie się nieraz całe lata, umiejscawia się przedewszystkiem ściśle w płucach, może się w każdym prawie okresie zabliźnić w zupełności; najczęściej jednakże posuwa się i rozwija stopniowo, wywołując coraz większe spustoszenia w płucach. To nam tłomaczy niezwykłą różnorodność jaką widzimy w przebiegu suchot, tak, że każdy oddzielny przypadek ma, jakby swoją odrębną fizjognomję. Nie wchodząc w klasyfikację poszczególnych postaci gruźlicy, co zresztą szeroki ogół mniej interesować może, przejdę wprost do objawów tego cierpienia.

Otóż w okresie początkowym rozwijającej się gruźlicy mamy do czynienia w większości przypadków z objawami ogólnemi, jak: stopniowe *wychudzenie chorego, osłabienie i gorączka*, coprawda niewielka, lecz jako objaw stały, ma ona pierwszorzędne znaczenie przy rozpoznawaniu gruźlicy. Najczęściej obserwujemy podniesienie się ciepłoty w godzinach wieczorowych, lub po nieznacznych nawet wysiłkach fizycznych. Objawom tym często towarzyszą *poty*, zwłaszcza w nocy lub nad ranem.

Powoli rozwija się *niedokrwistość* (anemja); chorzy bledną, *tracą stopniowo apetyt* i z biegiem czasu twarz ich nabiera wyglądu specyficznego czasami już w tym okresie występuje chrypka i chorzy skarżą się na bóle i kłucia w piersiach i pod łopatkami. Dominującym jednak objawem rozpoczynającej się gruźlicy jest *stały kaszel*, najczęściej suchy, bardzo dokuczliwy. Po kilku tygodniach lub miesiącach ukazuje się przy kaszlu plwocina. Nie należy jednak być przesadnym i każdego kaszlącego traktować jako suchotnika, gdyż kaszel i plwocina są bardzo częstym objawem przy różnych schorzeniach dróg oddechowych, nawet najniewinniejszego charakteru, jak npr. zwykły bronchit etc. Pozatem jest jeszcze jeden objaw, bodaj że najbardziej ważny i najistotniejszy już w początkowym okresie gruźlicy. Jest nim *krwioplucie*, występujące w 50 do 60 proc. wszystkich przypadków; tłomaczy się ono nadżerką drobnych naczyń krwionośnych przez ognisko chorobowe w płucach. Krwioplucie co do ilości krwi, bywa nader rozmaite, poczynając od kilku krwawych nitek w plwocinie, a kończąc na wielce niebezpiecznym, prawdziwym krwotoku, który przeraża nietylko chorego, lecz i całe otoczenie.

Widzimy więc, że objaw ten ma bardzo poważne znaczenie, gdyż dość wcześnie sygnalizuje powagę sytuacji, a działając silnie na psychikę, zmusza do energiczniejszego zajęcia się tą chorobą zarówno chorego, jak i jego otoczenie. Nagół jednak niezbyt obfite krwioplucia nie stanowią dla chorym w większości wypadków poważnem niebezpieczeństwem. — Wszystkie wyliczone te objawy kliniczne umożliwiają rozpoznanie gruźlicy już w początkowem stadjum, a jeśli dodamy do tego metody rozpoznawcze, jakie posiada nowoczesna medycyna, a mianowicie: 1) prześwietlenie płuc promieniami Roentgena, 2) mikroskopowa analiza plwociny, która pozwala wykryć w niej obecność laseecznika Kocha, 3) oraz badanie opadania krwinek, wówczas śmiało twierdzić możemy, że rozpoznawanie gruźlicy stoi dziś na wysokości zadania.

W większości wypadków okres początkowy opisany wyżej trwa od kilku miesięcy do pół roku. Najczęściej objawy te stają się słabsze, wreszcie prawie całkowicie znikają i chorzy czują się znów zupełnie dobrze. Poprawa ta może być stałą w zależności od warunków w jakich się chory znajduje; może również być tylko czasowa. Nagół jednak powiedzieć możemy, że rokowanie w początkowym okresie suchot jest dobre, gdyż lwia część tych przypadków kończy się pomyślnie, a ognisko chorobowe w płucach zabliźnia się ostatecznie.

W okresie suchot płucnych wyraźnie rozwiniętych na pierwszy plan *występuje kaszel z plwociną, duszność*, stopniowo się wzmagająca i od czasu do czasu *krwioplucie.*

Chorzy tej kategorji po przebyciu okresu początkowego mają zwykle zmiany gruźlicze umiejscowione w szczytach płucnych. Mimo to chorzy ci czują się nagół dobrze, gdyż objawy o których mowa znikają na dłuższy, lub krótszy okres czasu; jest to jednak epoka łudzenia się, tem niebezpieczniejsza, że chorzy pod wpływem dobrego samopoczucia snują najrozmaitsze projekty, zabierają się do poważnych przedsięwzięć, wymagających pełni sił i zdrowia, a co gorsze nierzadko w tym okresie zawierają związki małżeńskie. (C. d. n.)

PRZYMUSOWE LICYTACJE

Magistrat m. Łodzi-Wydział Podatkowy-niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 26 czerwca 1928 między godz. 9-tą rano, a 4-tą popołudniu odbędą się przymusowe licytacje ruchomości u niżej wymienionych osób za niewpłacone podatki:

1. Guter S. Północna 6, meble, wyroby wódczane
2. Grinberg E. Konstantynowska 24 meble.
3. Lipski M. Zachodnia nr. 23, meble
4. Lipman F. Konstantynowska 35 meble
5. Poznański S. Cmentarna 3a, meble.
6. Rozenberg I., Zachodnia 17 otomana
7. Rorman A Konstantynowska 46 maszyna do szycia, zegar
8. Tsakumakisowa A. Zachodnia 16 meble
9. Wonsowicz W. Konstantynowska 46, meble
10. Zarzewscy, Zachodnia nr. 11, meble
11. Wiązowski B. Wschodnia 8, meble.
12. Cukierman A. Konstantynowska 30, meble, pianino, dochodowy za r. 19_4.
13. Eichner I. Stary Rynek 11, meble, dochodowy 1924 r.
14. Wróblewska M. Nowomiejska 21, pianino, kasa, dochodowy 19:5 r.
15. Wróblewski M. H. Nowomiejska 21, meble, kom. nier. 1925, 1926 i 19:7 r.
16. Wróblewski M. H. Nowomiejska 21, meble lok. 1927 r.
17. Wróblewski M. H. Nowomiejska 21, szafa, kom. lok. 1925 i 1926 r.
18. Wróblewski M. H. Nowomiejska 21, 100 kg. czekolady, i 300 kg. syropu pod. państw. nieruch. 1924, 1925, 1926 i 1927 r.

W dniu 27 czerwca, b. r. między godz. 9-tą rano a 4-tą po południu.

19. Bławat H., Kilińskiego 20, zegar
20. Birencwajg J. Narutowicza 49, biurko
21. Berlin M. Narutowicza 47, lustro
22. Blibaum S. Narutowicza 40, meble, gramofon
23. Bacharjer M. Narutowicza 38, zegar
24. Białek J., Żeromskiego 39, meble.
25. Birencwajg J. Narutowicza 49, szafa
26. Braun I., Wschodnia 55, meble
27. Beresz Zajdel, Wschodnia 45, szafa
28. Czudnowski A. Wschodnia 32 meble
29. Cygler A. Narutowicza 56, kredens
30. „Dzian" Sp. Akc. Kilińskiego 169
31. Dziadek D. Kilińskiego 77, meble, maszyna do szycia
32. Dimentstein E. Kilińskiego 46, szafa
33. Dobrecki J. Żeromskiego 54, kredens
34. Ernest Moszek, Cegielniana 29 kredens
35. Fuks I., Zakątna 57, meble, waga
36. Frydrych N. Narutowicza 5, bufet, waga
37. Frenkel B. Narutowicza 56, zegar
38. Filipowski M. Narutowicza 39, biurko
39. Fajnmeser I. Narutowicza 36 kredens
40. Fuks I. Zakątna 57, maszyna do pisania
41. Frydwald R. Żeromskiego 25, meble
42. Garelik J., Moniuszki 11, zegar
43. Goldberg B. Narutowicza 5, meble, żyrandol
44. Gelblum N. Narutowicza 47, kredens
45. Goldman J. Żeromskiego 54, meble,
46. Glicensztajn C. Narutowicza 9, meble
47. Hendeles D. Kilińskiego 44, zegar
48. Handelsman J. Narutowicza 19 meble.
49. Handelsman J. Narutowicza 25 zegar
50. Kawałek L. Sienkiewicza 13, obuwie
51. Krojcman A. Cegielniana 49, meble
52. Kon M. Narutowicza 4, 2 szt. towaru
53. Kenig E. Narutowicza 4, meble
54. Kaczmarak M. Narutowicza 7, szafa
55. Kon A. Narutowicza 22 meble
56. Kronenberg L. Narutowicza 31, meble
57. Kowalczyński A Narutowicza 31, meble
58. Kawałek L. Sienkiewicza 13, obuwie
59. Koprowski S. Traugutta 12, kredens
60. Kaczmarek L. Wschodnia 38, meble
61. Lewinson M. Narutowicza 31, 90 but wody kolońskiej
62. Michalski W. Narutowicza 10, 10 stolików
63. Majranc H Narutowicza 22, meble
64. Murzyński E. Narutowicza 24 meble.
65. Mendelson L. i S-ka Wschodnia 76, kasa ogniotrwała
66. Michalski W. Narutowicza 10, 8 stolików
67. Margulis D. Skwerowa 13, biurko
68. Berek Nuta Kilińskiego 44, meble.
69. Ostrowski M. Narutowicza 22 meble
70. Oppenheim Zachodnia 70 warsztat tkacki
71. Pokorowski R. Narutowicza , towary kolonjalne
72. Praszkier Ch. Narutowicza 47 pianino
73. Prywin T. Narutowicza 39 zegar
74. Ptasznik J. Narutowicza 36 meble
75. Pines I Wschodnia 23, meble
76. Rozenwald R. Kilińskiego 34, tremo
77. Rozenbaum I. Kilińskiego 4:, meble.
78. Rozenstrauch D. Kilińskiego 44 pianino
79. Rozenblat M, Narutowicza 56. meble
80. Rozenblat A. Narutowicza 30, meble.
81. Rabinowicz B Piramowicza 11 meble.
82. Rozenblum S Narutowicza 9, 15 but. likieru
83. Rozenblum L. Wschodnia 69, meble.
84. Świętarski A Narutowicza 7, otomana
85. Szpigielman A Narutowicza 9 15 szt. koszul
86. Szpiro S. Narutowicza 56, meble
87. Szefnerowa F. Narutowicza 49 szafa
88. Szwędziniewicz G. Narutowicza 9, meble
89. Strykowska Ł. Piramowicza 1 meble.
90. Szlezynger M. Piramowicza 8. radjo-aparat
91. Wiener S. Sienkiewicza 2, meble, maszyna do szycia
92. Wincygster C. Kilińskiego 40 szafa
93. Swiatłowski S. Kilińskiego 47 biurko
94. Wajnert L. Nawrot 1a obuwie
95. Wysocki M. Wschodnia 57, meble
96. Worobejczyk B. Kilińskiego 4 meble.
97. Weiskohl B. Kilińskiego 47, meble.
98. Wiśniewski B. Narutowicza 1, pianino
99. Warhaft B. Narutowicza 3, meble.
100. Wiener S. Narutowicza 19, 7 stolików
101. Waldman Ch. Narutowicza 50 meble
102. We-majster N. Narutowicza 49 meble.
103. Werdygier H. Narutowicza 36 biurko
104. Welnicki J. Narutowicza 12, meble
105. Ziembiński D. Narutowicza 24 meble.
106. Birencwajg Z. Wschodnia 37 meble
107. Chabański S. Al. I Maja 35, meble.
108. Bornstein N. Gdańska 4:, zegar
109. Brzeziński A. Lipowa 20, zegar
110. Biterman A Zakątna 61, meble.
111. Borowicz H. Andrzeja 1
112. Berger Ch. Zielony Rynek 6, meble.
113. Berger Ch. Zielony Rynek 6, meble
114. Birengcwajg J Narutowicza 4: meble
115. Cederbaum I. Wschodnia 65, meble
116. Dudelczyk M Zielona 48, meble.
117. Dobkin A. Żeromskiego :9, meble
118. Dawidowicz P. Zachodnia 30 meble, pianino
119. Dobrecki J. Żeromskiego 54, meble.
120. Falcman B. Zielona 65, meble.
121. Fuks J Lipowa 4:, meble
122. Fiszer D. Cegielniana :6, meble, żyrandol
123. Ferster H. Wschodnia 74, meble.
124. Frankental D. Kilińskiego 40, meble.
125. Faks I. Al I Maja 21, meble.
126. Fuks J. Lipowa 4:, kredens
127. Fralich B. Al Kościuszki 26, meble, patefon
128. Goldenberg R. Zielona 57, meble.
129. Groskopf Ch. Lipowa 27, meble
130. Ginsberg A N. Cegielniana :4 meble
131. Goldwaser S. Cegielniana 46, meble rower
132. Grosman W. Narutowicza 4, meble.
133. Gelassen I. Żeromskiego 75 tłocznia
134. Janowski I. Gdańska 37, meble
135. Joskowicz S. Zachodnia 68 meble.
136. Kalmanowicz S. Cegielniana 25 maszyna szteperska
137. Knaster I. Cegielniana 41, 5 kg. czekolady
138. Kremp:f K. Gdańska 63, biurko
139. Kaufman O. Narutowicza 39 zegar
140. Lwow J. Piotrkowska Nr. 55 meble.
141. Lipszyc S. Żeromskiego 95 meble.
142. Lewkowicz R. Gdańska Nr. 31 meble
143. Markusfeld W. Cegielniana 114, szafa
144. Malarow M. Cegielniana 40 maszyna do szycia, fortepian
145. Orbach J. Cegielniana 43 meble
146. Perle M. Ogrodowa Nr. 48 meble
147. Panicz S. Lipowa Nr. 57 meble.
148. Parzenczewski A. Lipowa 56 pianino, meble
149. Padowicz N. Sienkiewicza 6 kredens
150. Rotberg S. Wschodnia 74, meble, patefon
151. Rozenstein M Zielona 17 pianino
152. Sier M. Wólczańska 4, meble
153. Stein H. Leszno 43, kasa
154. Stein H. Leszno 41, maszyna do pisania
155. „Siemens" Sp. Akc. Piotrkowska 96, maszyna do pisania
156. Szwarc Ch. Wólczańska 61 meble
157. Szydłowski H. Cegielniana 36 10 szt. towaru
158. Unikowski Sz. Al. I Maja 25 meble
159. Ulrichs M. Piotrkowska 97 kasa ogniotrwała, stoliki, krzesła
160. Widawski Ch. Cegielniana 4 meble
161. Windman H. Kilińskiego 87 meble.
162. Weinberg F. Cegielniana 9 meble
163. Wilczyk G. Cegielniana 8, kasa ogniotrwała, meble
164. Zelmanowicz M. Piramowicza 12, kredens
165. Bresler Ch. Nowomiejska 27 maszyna do szycia, meble, pod kom. lokalowy za 1926 r.
166. Kapłan Ch. Gdańska 25, meble, pod. państw. lokalowy za r. 1926
167. Piotrowicz St. Piotrkowska 127 wódki i wina, doch. za r. 192:
168. Szyper M. Zielona 17, pianino i meble, doch za r. 1925
169. Wojdysławski A. r. N. Cegielniana 41, meble, doch. za r 1924

W dniu 28 czerwca 1928 r. między godz. 9-tą rano a 4-tą po poł.

170. Auerbach S. Piotrkowska 109 kredens
171. Birgel Cz. Podleśna Nr. 4 meble
172. Blongrind P. Przejazd 14, meble, pianino
173. Biegański, Kopernika 12, kredens
174. Chądzyński K. Główna 51, pianino
175. Ciesielski M. Piotrkowska 109 kredens
176. Frenkiel H. Przejazd Nr. 50 meble
177. Feldbril D. Piotrkowska 167 :00 kg. pasów skórzanych
178. Gąsiorowski K. Nawrot Nr. 14 obuwie
179. Górski W. Sienkiewicza 31 obuwie
180. Galusiński K. Kopernika 46 fortepian
181. Hagendorf J. Piotrkowska 109 meble
182. Luniakowa O. Przejazd Nr. 2 meble
183. Ramisz P. Piotrkowska 121 maszyna do pisania, kasa ogniotrwała
184. Ramisz A. Piotrkowska 121 meble
185. Reichstein M Przejazd 36 meble
186. Sztybbe J. Żeromskiego 75 meble
187. Taszycki A. Przejazd 55, biurko
188. Trzciński S. Główna 69, obuwie
189. Wulke A. Piotrkowska 157, 150 szt. chustek
190. Zapp E. O. i A. Juljusza 18 urządzenie, biurka
191. Busiakiewicz St. Główna 40 meble
192. Bekier A. Piotrkowska 111 meble.
193. Bromberg J. Piotrkowska 152 meble
194. Dobrzyniak J. Sz. Pabjanicka 28, 3 worki mąki
195. Gerszonowski P. Przejazd 40 pianino
196. Haman R. Nawrot 30, krosno
197. Kasman A. Piotrkowska 149 biurko
198. Krumholc M. Piotrkowska 145 szafa
199. Kasman A. Piotrkowska 149 meble.
200. Landau J. Nawrot 8, meble
201. Lipski H. Przejazd 30, zegar
202. Lipszyc I. Piotrkowska 142 meble
203. Markus J. Ewangjelicka 7. kredens
204. Mordkiewicz A. Piotrkowska 109, maszyna do szycia, zegar
205. Miller F. Przejazd 2, meble
206. Pitrzak S. Nawrot 8, meble
207. Rozenblum Ch. Podleśna 10 meble.
208. Rydzyński M. Piotrkowska 156 obuwie
209. Sikorski F. Sosnowa 7, meble
210. Szałdajewski D. Główna 42 15 kg. mydła.

OGŁOSZENIE.

Opierając się na Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1926 roku „o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz odzieży i obuwia przez wyznaczenie cen“ (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 101), na Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 roku o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527, art. 8), oraz na uchwale Magistratu m. Łodzi z dnia 16 kwietnia 1926 roku — niniejszem podaję do wiadomości mieszkańcom m. Łodzi, co następuje:

Uchwałą Magistratu m. Łodzi Nr. 527 z dnia 14 czerwca 1928 roku zostały wyznaczone ceny maksymalne (najwyższe):

Na mięso wieprzowe i wyroby masarskie za 1 kg. w detalu:

1.	wieprzowina	zł. 274	1p.	baleron gotowany	zł. 6.30
2.	„ bez dokł.	„ 3.36	19.	„ surowy	„ 4.90
3.	schab i baleron	„ 3.36	20.	boczek surowy wędzony	„ 4.30
4.	słonina	„ 3.60	21.	„ gotowany	„ 4.70
5.	sadło	„ 3.60	22.	szmalec	„ 4.10
6.	salceson	„ 3.60	23.	słonina paprykowana	„ 4.90
7.	kiełbasa krajana	„ 3.60	24.	siekane	do umowy
8.	„ serdelowa	„ 3.60	25.	polędwica sur. wędzona	„ 6.70
9.	pasztetowa	„ 4.50	26.	kiełbasa surowa	do umowy
10.	serdelki	„ 4.70	27.	rolada	„ 4.50
11.	podgarlana	„ 2.50	28.	kiełbasa sucha	„ 5.60
12.	czarna	„ 250	29.	salami	„ 8.40
13.	kaszanka	„ 1.36	30.	parówki	„ 5.60
14.	krakowska	„ 4.50	31.	kiełbasa sucha polska	„ 6.50
15.	szynka gotowana	„ 6.30	32.	„ „ moskiew.	„ 6.50
16.	„ sur. wędzona	„ 3.60	33.	„ „ myśliwska	„ 7.90
17.	„ bez kości	„ 4.16	34.	salami miękkie	„ 5.60

Na mięso wołowe, baranie i cielęce za 1 kg.:

w hurcie:			w detalu:		
1.	wołowina norm. I gat.	zł. 2.65	1.	wołowina norm. I gat.	zł. 3.—
2.	„ „ II „	„ 2.20	2.	„ „ II „	„ 2.50
3.	„ koszerna I gat.	„ 3.43	3.	„ koszerna I gat.	„ 4.10
4.	„ „ II „	„ 2.75	4.	„ „ II „	„ 3.30
5.	baranina norm.	„ 2.75	5.	baranina normalna	„ 3.16
6.	„ koszerna	„ 3.25	6.	„ koszerna	„ 3.90
7.	cielęcina normalna	„ 2.40	7.	cielęcina normalna	„ 2.76
8.	„ koszerna	„ 2.40	8.	„ koszerna	„ 2.90
			9.	wołowina norm. I g. bez kości	„ 3.60
			10.	„ „ II „ „ „	„ 2.75
			11.	polędwica wołowa	„ 4.20

Na wyroby masarskie koszerna za 1 kg. w detalu:

1.	kiełbasa „salami“ I gat.	zł. 10.—	6.	kiełbasa gęsia II gat.	zł. 6.76
2.	„ „ II „	„ 8.—	7.	wędlina „rozmaitości“	„ 11.—
3.	„ wrocławska I gat.	„ 6.—	8.	kiełbaski wiedeńskie I gat.	„ 8.—
4.	„ „ II „	„ 4.80	9.	wątrobiana „	„ 6.60
5.	„ gęsia I „	„ 7.70	10.	sucha eksportowa „	„ 11.—

W myśl zacytowanego Rozporządzenia Rady Ministrów par. 7 wyżej wyznaczone ceny maksymalne obowiązują na terenie m. Łodzi od dnia następnego po ogłoszeniu. Zaznaczam, że zgodnie z par. 10 i 11 wymienionego Rozporządzenia Rady Ministrów winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych, lub nieujawnienia tych cen w cennikach właściwych przedsiębiorstw handlowych, będą ukarani przez władzę administracyjną I instancji według art. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 roku (Dz. U. R. P. Nr. 91 z 1926 roku, poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku **aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 10.000.— złotych,** o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych Ustaw Karnych.

Prezydent m. Łodzi

Łódź, dnia 15 czerwca 1928 roku.

(-) Br. ZIEMIĘCKI.

CENY OGŁOSZEŃ Ceny ogłoszeń należy rozumieć za wiersz wysokości 1 milimetra. **Miejscowe:** Drobne. za wyraz 5 groszy (najmniej 50 groszy). Dla poszukujących pracy i o zagubionych dokumentach za wyraz 5 groszy. **Zwyczajne:** Za 1 milimetr jednolamowe 15 groszy (str. 8 łam.), komunikaty, nekrologi i w tekście przed kroniką po 35 groszy (strona 4-łamowa). Zamiejscowe o procent i zagraniczne o 100 procent drożej.

Redaktor odpowiedzialny: Al. Nowakowski. Drukarnia Udziałowa w Łodzi, ul. Gdańska 101. Wydawca Łódzki O. K. R. P. P. S.